

Recensie: Le jeune Ahmed ★★★★****

Kinepolis Antwerpen
dinsdag 4 juni 2019

foto © CinÃ©art

Recensie:

Tijdens het jongste filmfestival in Cannes sleepte Le jeune Ahmed van Jean-Pierre Dardenne en Luc Dardenne de prijs voor 'Beste regie' in de wacht. Terecht, want met deze prent die focust op een sociaal-maatschappelijk thema, radicalisering op jonge leeftijd, de invloed die online videoplatformen en volwassenen met minder goede bedoelingen in real life kunnen hebben op een jongere, blijven de broers consequent en trouw aan hun stijl. Le jeune Ahmed heeft ook een Vlaams kantje meegekregen, op de radio in de wagen wanneer Ahmed (knap neergezet door Idir Ben Addi) en zijn begeleider naar het opvangcentrum voor jeugddelinquenten rijden, is 'Delay' van Intergalactic Lovers te horen.

Puberen en radicalisering gaan hand in hand in Le jeune Ahmed waardoor de kijker zich enigszins kan inleven in de leefwereld van Ahmed. In het begin is het niet meteen duidelijk of het nu om radicalisering gaat dan wel pubergedrag. Zo wil ie Inès (Myriem Akheddiou), de vrouw die hem al jaren helpt bij het huiswerk maken, geen hand meer geven. En dat terwijl ze hem van zijn dyslexie heeft geholpen. Thuis vindt ie dat zijn zus Yasmine (Cyra Lassman) zich veel te sexy kleedt, ze heeft een liefje. Zijn moeder (Claire Bodson) noemt ie dan weer 'een zuipschuit'. Volgens Ahmed is het tegen de leer van de Koran om alcohol te drinken en dienen vrouwen een hidjab te dragen. Yasmine daarentegen draagt Westerse kledij én is te zien met uitgesneden décolleté. Ahmed zondert zich af, duldt geen lawaai van zijn vrienden wanneer ie zijn verzen uit de Koran prevelt in de auto, staat erop om stipt te kunnen bidden, en na elk onrein contact zal hij zich ritueel wassen.

Wanneer zijn imam Youssef (Othmane Moumen), die hij helpt bij het gebed door een micro op te steken en de geluidsinstallatie af te stellen, hem vertelt dat Inès een goddeloze afvallige is, kiest Ahmed haar als target. De imam zal Ahmed en de voetballer Rachid (Amine Hamidou) aanzetten om naar een infomoment te gaan waarbij Inès uitlegt dat ze kinderen Arabisch wil leren via muziek. Dat kan niet volgens de imam die dat goddeloos vindt. Rachid en Ahmed zendt hij dan ook uit om tijdens die infosessie Inès in diskrediet te brengen. Haar vriend zou een Jood zijn. Maar Ahmed gaat veel verder dan dat, onder invloed van filmpjes op het internet, en wat zijn overleden neef die door Youssef als een martelaar voorgesteld wordt deed, neemt ie een aardappelmes, maakt met papier en plakband een soort koker waarin ie het mes in zijn sok kan steken zodat ie er comfortabel mee kan rondlopen, en gaat hij op bezoek bij Inès met als doel haar te vermoorden. Zijn aanslag mislukt. Inès kan zich verweren. Ahmeds imam stelt dat zijn actie er te vroeg kwam, en hij had moeten wachten op een teken. De imam vreest dan ook voor de reputatie van zijn moskee " waar wel degelijk radicale en zeer conservatieve standpunten geuit worden " en stelt voor dat Ahmed zich meteen aangeeft. Hij wordt ondergebracht in een gesloten centrum voor jeugddelinquenten. Hij stelt aan de psychologe (Eva Zingaro) na een tijd dat hij Inès wil ontmoeten en zo haar helpen zodat ze als slachtoffer zijn daad kan begrijpen wat haar kan helpen bij haar verwerkingsproces. Het komt uiteindelijk tot een ontmoeting waar de advocaten en de rechter getuige van zijn. Overmand door emoties loopt Inès die kennelijk nog niet klaar is voor een ontmoeting met haar dader, huilend weg. Op dat moment heeft Ahmed een zelf gemaakt wapen in de hand. Kortom, hij was van plan om opnieuw toe te slaan maar kon dat niet.

Op de boerderij waar hij aan de slag gaat, doet ie moeilijk. De hond mag hem niet likken want ook dan zou ie onrein worden en zich ritueel moeten wassen. Eerder afstandelijk gedraagt ie zich, voor de beesten zoals de konijnen die hij eten mag geven, of de kalveren die hij melk mag geven die op lichaamstemperatuur geserveerd wordt, ... Het doet hem emotioneel niets. Louise (Victoria Bluck) wordt verliefd op hem, kust hem op de mond, wat ook een zonde is voor hem. Hij voelt wel iets voor haar maar dan moet zij moslim worden. Zij weigert als ze daartoe gedwongen wordt en het geen vrije keuze mag zijn. Ahmed weet te ontsnappen uit de wagen van zijn begeleider. Hij trekt naar de plek voor huistaakbegeleiding, haalt een bloembak die op een rekje hangt dat met een metalen pin in een muur bevestigd is weg zodat ie de pin als wapen kan gebruiken. Hij wil kortom zijn werk afmaken en Inès ombrengen.

Hoewel de slotscène met Inès en Ahmed fel contrasteert met de confrontatie bij de rechter en de advocaten, wat naar ons gevoel een continuïteitsfout is: Inès zou ook de tweede keer angstig of op zijn minst emotioneel moeten reageren, doet Le jeune Ahmed wat ie moet doen. Inzicht geven hoe radicalisering op jonge leeftijd in zijn werk gaat en de vraag stellen of en in welke mate iemand kan deradicaliseren, om wat gehersenspoeld is terug goed te krijgen wat verre van evident is.

< Bert Hertogs >